

Underbilag b. til Bilag 10.

København, den 26. Juni 1930.

I Skrivelse af 21. Maj d. A. (2 K. 9945/1930 Nr. 348¹³) har Justitsministeriet anmodet Højesteret om at udtale sig med Hensyn til de Udkast til Ændringer i Retsplejelovens Regler om Sagførervæsenet, som er udarbejdede af et af Justitsministeriet under 7. Juni 1929 nedsat Udvalg.

I den Anledning skal jeg under Henvisning til Rettens Skrivelser af 5. Marts 1928 og 26. Oktober s. A. — uden i øvrigt at komme ind paa Enkeltheder — paa Rettens Vegne udtale følgende:

Af de tidligere udførligt fremhævede Grunde mener Højesteret at maatte fraraade de af Udvalgets Flertal foreslaaede Bestemmelser, hvorefter Landsretssagførere og andre Sagførere med Mødeberettigelse for Landsret under visse Betingelser skal være berettigede til at give Møde for Højesteret uden at have aflagt den for Højesteretssagførere foreskrevne Prøve. Retten maa i saa Henseende fastholde sine tidligere Udtalelser om, at gennemsnitlig kun tvivlsomme og mere betydningsfulde Sager indbringes for Højesteret, at Op-gaven for de i Højesteret procederende Sagførere er af væsentlig anden Art end under Proceduren i Landsretten, og at Højesterets Domme, for hvilke Sagføernes Procedure er det uundværlige Grundlag, ikke blot udgør den endelige Afgørelse i den paagældende Retstvist, men efter Omstændighederne ogsaa vil komme til at være Præjudikater af større eller mindre Betydning for Landets Retsudvikling. Paa Grund heraf samt under Hensyn til Betydningen af, at Anke af en Landsretsdom kun besluttet paa Grundlag af et særlig kyndigt Raad, maa Højesteret vedblivende tillægge det meget betydelig Vægt, at der sker en Udvalgelse af de for Arbejdet i Højesterets Skranke bedst kvalificerede Sagførere ved en paa fyldestgørende Maade ordnet Prøve for selve Højesteret.

Meyer.

Til Justitsministeriet.